

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/156/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011955
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3115011955.8

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci vedenej proti obžalovanému V. O., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V. V. XXX, pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku súd postupuje trestnú vec vedenú na Okresnom súde Trenčín, sp. zn. 3T/156/2015 proti obžalovanému V. O., nar. XX.XX.XXXX, za účelom prejednanie skutku právne posúdeného ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 06.04.2015 v čase medzi 04.00 hod. a 04.30 hod. pri kultúrnom dome v obci V. V. po predchádzajúcom verbálnom konflikte fyzicky napadol poškodeného K. L., trvale bytom G. č. XXX a to tak, že o udrel rukou zovretou v päšť od ľavej strany tváre, poškodený následne spadol na zem a zostal v bezvedomí, pričom v dôsledku konania obvineného utrpel zlomeninu dolnej čeľuste dvojité a zlomeninu zubu č. 38, charakter zranení ktoré poškodený utrpel si vyžiadali jeho hospitalizáciu na Klinike ústnej, čeľustnej a tvárovej chirurgie v Bratislave od 07.04.2015 do 13.04.2015, t.j. 7 dní, počas ktorej bol obmedzený vo všetkých oblastiach života, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility a oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov, po prepustení do ambulantnej starostlivosti bol poškodený obmedzený v prijímaní tuhšej stravy, čiastočne obmedzený v ústnej hygiene a v oblasti verbálnej komunikácie, pričom celková doba obmedzenia poškodeného na bežnom spôsobe života trvala 5 týždňov, Okresnému úradu Trenčín, odbor Všeobecnej vnútornej správy.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín, po zrušení svojho predchádzajúceho rozsudku zo dňa 07.02.2017, a to uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/63/2017-145 zo dňa 26.09.2017, po zhodnotení doposiaľ vykonaných dôkazov, s prihliadnutím na vyššie uvedené uznesenie krajského súdu, rozhodol na hlavnom pojednávaní dňa 05.02.2019 o postúpení stíhanej trestnej veci proti obžalovanému V. O., nar. XX.XX.XXXX, na priestupkové konanie, pričom pri rozhodovaní zohľadnil dovtedy vykonané dôkazy. Hoci obhajoba na hlavnom pojednávaní žiadala vykonať dokazovanie, a to opätovným výsluchom svedka O., súd odmietol tento dôkaz vykonať, nakoľko ho považoval za nadbytočný, keďže svedok bol už v tejto trestnej veci kontradiktórne vypočutý. Iné návrhy na vykonanie dokazovania neboli na hlavnom pojednávaní dňa 05.02.2019 predložené.

Súd tak po vrátení veci krajským súdom vychádzal z nasledovných už skôr vykonaných dôkazov, a to nasledovných :

Obžalovaný V. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa necíti byť vinným zo spáchania žalovaného skutku, pričom konal v nutnej obrane proti poškodenému. Dňa 05.04.2015 bol na diskotéke v V. V., kde vo vnútri kultúrneho domu sa nachádzal poškodený, ktorý bol konfliktný a videl ako z vaku nohavíc vytiahol malý nožík, ktorý mal v ruke. Potom nad ránom pred kultúrnym domom začal poškodený kopať do smetných nádob a vysypávať z nich smeti, keď ho obžalovaný upozornil, aby s tým prestal, vykročil poškodený k nemu s nadávkami. Ruky mal pritom zovreté pri tele vpäť, ľavú ruku mal vo vaku a

rýchlym krokom sa blížil k obžalovanému. Medzi nimi bol trávnik asi 5 m široký. Konanie poškodeného vyvolalo u obžalovaného dojem, že ho chce poškodený napadnúť, a preto ho udrel päťou do tváre, poškodený sa po údere zohol a následne vystrel, načo ho obžalovaný opakovane udrel, následkom čoho poškodený spadol na zem. Keď obžalovaný videl, ako tečie poškodenému krv, chcel mu zavolať pomoc, čo on odmietol.

Poškodený K. L., prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne si dňa 08.06.2016 po podaní obžaloby uplatnil voči obžalovanému nárok na náhradu škody vo výške 12 984,35 Eur. Svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nadržanom, po tanečnej zábave, v žalovaný deň, kopol do smetnej nádoby pred kultúrnym domom, čo videl obžalovaný a hovoril mu, aby prestal. Poškodený mu vulgárne odpovedal, aby mu dal pokoj. Po týchto slovách ho obžalovaný bezdôvodne napadol, pričom on na obžalovaného nijakým spôsobom neútočil a ani žiadny útok nenaznačoval. Ruky mal voľne spustené pri tele a žiadny nožík pri sebe nemal, ani vo vnútri na zábave. Obžalovaný ho udrel jedenkrát a on po údere spadol na zem. Utrpel zlomeninu dolnej čeľuste a zlomeninu zuba, pričom bol hospitalizovaný a operovaný na Klinike ústnej čeľustnej a tvárovej chirurgie v Bratislave od 07.04.2015 do 13.04.2015. Obmedzený na bežnom spôsobe života bol asi tri mesiace, kedy nič nemohol tuhšieho jesť, mal bolesti a následne sa mu zhoršil sluch. V čase skutku mal vypité, nie však moc.

Svedok Z. F. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že bol na zábave s poškodeným, ktorý určite pri sebe nemal žiadny nôž. Je pravdou, že vonku začal poškodený rozbíjať smetné nádoby tým, že do nich kopal. Nejaká partia chalanov na neho kričala, aby prestal. Potom videl, ako sa obžalovaný rozbehol k poškodenému a udrel poškodeného päťou do tváre, pričom k nemu dobehol z inej strany ako bola partia. Po údere poškodený spadol na zem, kde zostal ležať. Poškodený nijako neútočil na obžalovaného.

Svedok E. H. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že nepozná ani obžalovaného, ani poškodeného. Videl ako poškodený začal kopať do smetných nádob, on sedel s partiou asi 5m od poškodeného, na ktorého kričali, aby prestal robiť bordel. Potom už len videl, ako poškodený leží na zemi. Na návrh prokurátora v zmysle § 264 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď tohto svedka z prípravného konania, kde vypovedal, že obžalovaný prišiel k poškodenému s tým, aby prestal robiť neporiadok a následne dal poškodenému facku, alebo ho udrel päťou do oblasti tváre tesne po sebe, načo poškodený spadol na zem. Poškodený nenapadol ako prvý obžalovaného, ani nejavil známky, že by ho išiel napadnúť, len sa spolu hádali. Po prečítaní tejto výpovede na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že prečítaná výpoveď sa zakladá na pravde.

Svedok H. O. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že pozná z videnia obžalovaného, pričom poškodeného nepozná. Videl, ako poškodený kopal do smetných nádob, načo k nemu prišiel obžalovaný a hovoril mu, aby prestal. Poškodený na to reagoval tak, že hovoril obžalovanému, aby sa do toho nestaral, že to nie je jeho vec a ráznejším krokom vykročil k obžalovanému, ktorý mu dal prvú ranu do tváre, poškodený spadol, postavil sa a ešte raz išiel k obžalovanému, obžalovaný ho udrel do tváre znova. Poškodený išiel k obžalovanému tak, že určite nemal ruky vo vrecku, ale mal agresívny postoj. Z odborného vyjadrenie MUDr. E. K., PhD. ohľadom zranení poškodeného K. L., mal súd preukázané, že tento utrpel dňa 06.04.2015 dvojitú zlomeninu dolnej čeľuste a zlomeninu zuba č. 38. Z medicínskeho hľadiska sa jedná o zranenia ľahké, a to priamym mechanizmom vyššej intenzity. Celková doba obmedzenia na bežnom živote trvala 5 týždňov.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný nebol doteraz súdne trestaný.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vykazuje obžalovaný viac priestupkov na úseku cestnej dopravy a jeden priestupok za požívania alkoholu na verejnosti v roku 2014.

Súd má z vykonaných dôkazov za preukázané, že dňa 06.04.2015 došlo medzi obžalovaným a poškodeným ku konfliktu, ktorý dospel až k fyzickému útoku obžalovaného na poškodeného, v dôsledku čoho utrpel poškodený zranenia v oblasti tváre. Tieto skutočnosti vyplývajú z výpovedí obžalovaného a poškodeného, pričom vzniknuté poranenia má súd preukázané zabezpečeným odborným vyjadrením od MUDr. E. K., PhD.

Z výpovedí obžalovaného a poškodeného mal súd tiež za preukázané, že obžalovaný sa dostal do konfliktu s poškodeným v dôsledku predchádzajúceho konania poškodeného, a to, že poškodený kopal do smetných nádob. Táto skutočnosť vyplýva tiež z výpovedí svedkov Z. F., E. H. a H. O.. Súd tak má za preukázané, že motívom, pre ktorý obžalovaný išiel za poškodeným, bolo upozorniť poškodeného, aby prestal s ničením cudzieho majetku. Poškodený bol napokon aj pre poškodzovanie smetnej nádoby prejednaný v blokovanom konaní a bola mu uložená bloková pokuta (č.l. 26), na čo poukázal vo svojom uznesení aj krajský súd. Nemožno opomenúť, že agresívne konanie poškodeného voči

cudzemu majetku (smetným nádobám) bolo podmienené aj predchádzajúcou konzumáciou alkoholu, keďže poškodený vypovedal, že mal vypité.

Rozpor medzi výpoveďami vypočutých osôb, či obžalovaný udrel poškodeného raz alebo dvakrát, nepovažuje súd za zásadný rozpor, a to či už pri právnej kvalifikácii stíhaného skutku alebo pri zisťovaní následkov fyzického útoku zo strany obžalovaného. Primárne z výpovede obžalovaného má súd za preukázané, že poškodeného udrel dvakrát, pričom na výpoveď obžalovaného nadväzuje výpoveď svedka O.. Obdobne aj z výpovede svedka E. H. vyplynulo, že obžalovaný udrel poškodeného dvakrát. Súd nemá dôvod na základe týchto výpovedí pochybovať o skutočnosti, že obžalovaný udrel poškodeného dvakrát, už len z dôvodu, že o dvoch úderoch vypovedal samotný obžalovaný, v ktorého záujme nie je priťažovať si zvyšovaním počtu úderov. Práve táto skutočnosť z pohľadu súdu objektivizuje výpoveď obžalovaného aj v iných skutočnostiach, a preto možno pri hodnotení vychádzať z výpovede obžalovaného, ktorý podľa hodnotenia súdu svoje konanie nezľahčuje a pohnútku svojho konania pomenoval.

Nadväzujúc na vyššie uvedené konštatovanie, že súd považuje výpoveď obžalovaného za hodnovernú, má súd za preukázané, že potom, čo obžalovaný upozornil poškodeného, aby s kopaním do smetných nádob prestal, vykročil poškodený k nemu rýchlym krokom a s nadávkami, rukami zovretými pri tele vpäť, následne s ľavou rukou vo vačku, v dôsledku čoho obžalovaný aj podľa názoru súdu dôvodne nadobudol dojem, že ho chce poškodený napadnúť, a preto poškodeného udrel. Výpoveď obžalovaného je podporená aj výpoveďou svedka H. O., ktorý uviedol, že poškodený k obžalovanému vykročil a ráznejším krokom a následne pri strete obžalovaný poškodeného dvakrát udrel.

Súd, s poukazom na zhodnotenie vyššie uvedených skutočností, zistil skutkový stav, že dňa 06.04.2015, potom ako poškodený K. L. bezdôvodne a pod vplyvom alkoholu kopal do smetných nádob pri kultúrnom dome v obci V. V., na čo bol zo strany obžalovaného V. O. upozornený, reagoval poškodený nadávaním a vykročením k obžalovanému, a tak obžalovaný, v dôsledku tohto správania poškodeného a obavy z útoku zo strany poškodeného, ho dvakrát udrel rukou zovretou v päť do ľavej strany tváre, v dôsledku čoho poškodený utrpel zranenia a následky tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti obžaloby.

Prokuratúra podala obžalobu pre spáchanie dvoch trestných činov, a to prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Prokuratúra podľa podanej obžaloby vinila obžalovaného zo spáchania prečinu výtržníctva § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného. Po opätovnom zhodnotení vykonaných dôkazov, tak ako na ne súd vyššie poukázal, konanie obžalovaného pri zohľadnení materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nedosahuje intenzitu stíhaného prečinu výtržníctva v zmysle podanej obžaloby a nedosahuje ani znaky žiadneho priestupku, ktorý by zodpovedal stíhanému prečinu výtržníctva. Vzhľadom na všetky okolnosti nebol vo vzťahu k obžalovanému preukázaný úmysel vyvolať s poškodeným konflikt a už vôbec žiadny význam v konaní nezohľadňovala skutočnosť, že obaja aktéri sa nachádzali na mieste verejnosti prístupnom. Obžalovaný totiž poškodeného upozorňoval na mieste verejnosti prístupnom na jeho protiprávne konanie (ničenie cudzieho majetku - smetných nádob), čo možno považovať za pozitívnu pohnútku v konaní obžalovaného, pričom týmto konaním nemal úmysel vyvolať s poškodeným konflikt. Fyzický útok obžalovaného na mieste verejnosti prístupnom bol vyvolaný až následným správaním sa poškodeného (nadávky smerované obžalovanému a ráznejší presun poškodeného k obžalovanému, pričom poškodený bol pod vplyvom alkoholu), ktoré podľa súdu u obžalovaného dôvodne vyvolalo obavu z útoku poškodeného, a preto zaútočil obžalovaný ako prvý. Uvedené okolnosti, za ktorých obžalovaný na mieste verejnosti prístupnom fyzicky zaútočil na poškodeného, miera zavinenia obžalovaného (s prihliadnutím na zavinenie poškodeného pri vzniku konfliktu) a pohnútku obžalovaného (ochrana cudzieho majetku), dostatočne preukazujú nepatrnú závažnosť tejto časti stíhaného konania obžalovaného.

Prokuratúra podľa podanej obžaloby vinila obžalovaného tiež zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví. Súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného spočíva v tom, že poškodeného dvakrát udrel do oblasti tváre a spôsobil poškodenému zranenia a následky podľa podanej obžaloby, napĺňa formálne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, avšak pri aplikácii § 10 odsek 2 Trestného zákona má súd za to, že závažnosť tohto konania obžalovaného je nepatrná.

Súd aj v prípade aplikácie materiálneho korektívu pri posudzovaní stíhania obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona musel opätovne prihliadnuť na skutočnosti, na ktoré prihliadol pri aplikovaní materiálneho korektívu vo vzťahu k stíhaniu obžalovaného pre prečin výtržníctva § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože nemožno tieto skutočnosti

oddeľovať, ale je potrebné ich posudzovať vo vzájomnej súvislosti. Súd tak prihliadol na pozitívny úmysel obžalovaného ochraňovať cudzí majetok, na nenásilné slovné upozornenie poškodeného, aby upustil od protiprávneho konania spočívajúceho v poškodzovaní cudzieho majetku, na čo poškodený reagoval nadávkami a približovaniu sa k obžalovanému. Súd musel zohľadniť skutočnosť, že fyzický útok obžalovaného bol reakciou na správanie sa poškodeného, ktorý pod vplyvom alkoholu začal obžalovanému nadávať a približovať sa k nemu. Ako už súd vyššie uviedol, uvedené konanie poškodeného vyvolalo u obžalovaného dôvodnú obavu z fyzického útoku zo strany poškodeného, a preto zaútočil prvý.

Po opätovnom zhodnotení vykonaných dôkazov, tak ako na ne súd vyššie poukázal, konanie obžalovaného pri zohľadnení materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona, a to vzhľadom na okolnosti fyzického útoku a pohnútku obžalovaného k útoku, nedosahuje intenzitu stíhaného prečinu ublíženia na zdraví v zmysle podanej obžaloby, avšak dosahuje intenzitu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., a preto súd postúpil vec na prejednanie vecne a miestne príslušnému Okresnému úradu Trenčín, odbor Všeobecnej vnútornej správy.

Obžalovaný sa podľa vyššie uvádzaného hodnotenia súdu dopustil spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. Svojím úmyselným konaním, teda fyzickým útokom na poškodeného po jeho priblížení, mu síce spôsobil zranenia s následkami, ktoré by za zvyčajných pomerov spadali pod pojem ublíženie na zdraví, súd však vzhľadom na okolnosti skutku dospel k záveru, a to s prihliadnutím na správanie sa poškodeného a odôvodnenú obavu obžalovaného z hroziaceho útoku zo strany poškodeného, že fyzický útok obžalovaného dosiahol intenzitu hrubého správania.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu môže podať sťažnosť iba prokurátor, a to v lehote do 3 (troch) pracovných dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.